

ALLE MAND PÅ DÆK. Bliv medlem, og støt økosystemet. Du bestemmer selv prisen. Send os din mail via MobilePay.

 MobilePay 125016

ROOTSTRAPPING

ALLE MAND PÅ DÆK. Bliv medlem, og støt økosystemet. Du bestemmer selv prisen. Send os din mail via MobilePay.

 MobilePay 125016

ROOTSTRAPPING

Forside (/)

Lars Jørgensen: Houellebecqs bog Underkastelse

Neoliberalismen er værre end islamismen

Skrevet af

Lars Jørgensen (/lars-jorgensen)
Sociolog, lektor (/lars-jorgensen)
(/lars-jorgensen)
5 artikler
4 indlæg

(/lars-jorgensen)

Michel Houellebecqs roman Underkastelse kommer på dansk. Hovedpersonen har så lidt europæisk kærlighed, livskraft og kulturværdi i sig, at han ender med at underkaste sig muslimernes værdisæt. Det er logisk i et Europa, hvor alt - inklusiv en professor - kan købes for penge. Læs også forfatter Kristian Ditlev Jensens omtale af Underkastelse her på siden.

"Ti år med en socialistisk regering har fuldenndt ødelæggelsen af troen på staten og ødelæggelsen af velfærdsstaten (..) Man må analysere de 'nye intellektuelles' indflydelse, der har skabt et klima, der favoriserer statens tilbagetrækning og mere bredt underkastelsen af økonomiens værdier". (Pierre Bourdieu, 1998, Acts of Resistance, s. 6).

I fremtidsromanen Underkastelse er Michel Houellebecqs fortæller Francois højt på strå i samfundet. Som professor i litteratur på Sorbonne Universitetet i Paris er han en distingveret mand i stand til at udstille, reflektere over og beskrive både sit eget og samfundets liv – som det opleves fra toppen af samfundet.

'Underkastelse' er franske Michel Houellebecqs seneste roman, der fortæller historien om en muslimsk magtovertagelse i Europa og en undertrykkelse af de stolte europæiske demokrati-, kultur- og oplysningsværdier. Kilde: actualite.c-est-quoi.com.

Vi følger professorens sociale og intime liv tæt, mens vi opdateres på den politiske udvikling i Frankrig og Europa. Sideløbende med at Francois søger efter meningen med sin tilværelse og finder ud af, at han faktisk er uhyre ensom og ved at blive ældre (han er nu i begyndelsen af fyrrerne), så ændres de politiske magtforhold på en sådan måde, at et nydannet muslimsk parti ender med at sætte sig på præsidentposten.

Handlingen foregår i de højere kredse, hvilket er passende, da

hverken fortæller, medier eller politikerne interesserer sig for andre sociale klasser og grupperinger. Houellebecq udstiller tingene med en kynisme og grotesk akkuratse, der effektivt punkterer alskens illusioner.

Bogens tilblivelseshistorie er speciel og dyster, men vigtig at kende lidt til, da den let leder til en misforståelse af Houellebecqs budskab. Bogen udkom oprindeligt i Frankrig den samme dag, som redaktionen på Charlie Hebdo blev angrebet, og 13 redaktionsmedlemmer blev skudt.

Man må vide, at en af Houellebecqs venner var blandt de dræbte på Charlie Hebdo den dag.

Og at samme ven havde skrevet en bog, der hyldede Houellebecq for at være den vigtigste analytiker af det sociale liv under vor tids kapitalisme. Det er samtidig en nøgle til at forstå romanen.

'Underkastelse' udkom samme dag som terrorangrebet mod Charlie Hebdo fandt sted. Blandt de dræbte redaktionsmedlemmer var nære venner af Houellebecq. Kilde: Scanpix.

Hvori består Europas mørke kræfter?

"..de fleste er ikke, eller ikke umiddelbart bevidste om det, hypnotiserede som de er af begæret efter penge – (...) og yderligere hypnotiserede af begæret efter at vise hvad de duer til, og skabe sig en misundelsværdig position i et samfund som de tror og håber er konkurrencepræget, eftersom de er opflammet af deres tilbedelse af forskellige ikoner..." (s. 8)

Underkastelse handler om et europæisk 'værdisæt' bestående af penge, magt og prestige. Bogens plot med muslimsk magtovertagelse i Europa er en grotesk fabel om neoliberalismens undertrykkelse af de stolte europæiske demokrati-, kultur- og oplysningsværdier. Hvis man fortaber sig i 'den muslimske trussel', bidrager man blot til bogens pointe om, at bevidstheden om Europas problemer undertrykkes.

Europas eliter har underkastet sig markedet og droppet al politisk, kulturelt og socialt engagement. Francois er aldrig interesseret i islam. Men han har så lidt europæisk kærlighed, livskraft og kulturværdi i sig, at han kan købes. Professoren ender med at underkaste sig muslimernes værdisæt. Det er logisk i et Europa, hvor alt, også en professor, kan købes for penge.

Houellebecq viser, at Europa er forvirret og i fuld færd med at miste sig selv, om ikke gå i opløsning. Eliterne svigter gennem en massiv underkastelse af markedet. Houellebecq lader den endelige muslimske indoktrinering af Francois ske en aften, hvor mørket sænker sig. De mørke kræfter er dog ikke islam, men Francois og den europæiske elite, der svigter sine sociale, politiske og humanistiske værdier.

Inden den muslimske chefideolog går over til en rationel forklaring af, at Jesus ikke længere er relevant, men at islam er fremtiden, sætter han ord på det, der er væk: "Indbildsk, ja, det er det rette ord; i sin kerne er humanismen udtryk for et besynderligt hovmod, en mærkværdig arrogance." (s. 242).

Francois' europæiske elite tror ikke mere på sine egne værdier, de står ikke længere for noget særligt godt: "...der var en generel atmosfære af stiltiende og kraftsløs accept..." (s. 194).

Den politiske elites underkastelse

"Det usædvanlige ved Bayrou, det som gør ham uerstattelig," fortsatte Tanneur begejstret, "er at han er dum som en dør, hans politiske projekt har altid indskrænket sig til et ønske om for enhver pris at få adgang til 'det højeste embede', som man kalder det. Han har aldrig tænkt og aldrig foregivet at tænke så meget som en eneste selvstændig tanke; det er trods alt ret sjældent". (s. 144)

Romanen indeholder en dybt desillusionerende og fortvivlende vigtig diagnose af vor tids sociale, journalistiske og politiske virkelighed. Diagnosen er faktisk så desillusionerende, at man efterlades med en følelse af, at det nærmest er ligegyldigt, om Europas politik virkelig blev infiltreret og overtaget af en før-moderne muslimsk, patriarkalsk tænkning - altså ud fra en grotesk betragtning.

Houellebecq viser – som han plejer, kan man vist godt sige - hvordan tingene (ikke) hænger sammen i Europa. Bogen beskriver en nihilisme, en stærk ulyst til socialt engagement og en nihilistisk ligegyldighed overalt i samfundets øverste lag og afgørende institutioner, i politik, i medierne, i den akademiske verden og ikke mindst i de mellem menneskelige relationer i familien.

Lysten er reduceret til et fokus på penge, magt, prestige og sex. Helt fundamentalt udstiller romanen et kærlighedsløst og ensomhedsskabende europæisk samfund, hvor alt er til salg. Alle værdier er opløst. Alt er lige gyldigt. Kristendommen som religion og kulturværdi er som alt andet så overfladisk 'rodfæstet' og lige (lidt) gyldigt i det kapitalistiske samfund, at det er let at slå den af banen med præcist lige så tyndbenede overfladiske argumenter for, at islam er fremtiden.

Alt er lige gyldigt i Houellebecqs roman. Kristendommen som religion og kulturværdi er som alt andet overfladisk i det kapitalistiske samfund. Kilde: Scanpix.

Den nye muslimske sociale og politiske magtfaktor kan både sørge for at holde liv i det store neoliberale prestigeprojekt Europa og endda samtidig garantere penge, magt, prestige og langtidssikret sex med smukke unge kvinder.

Houellebecq kunne lige så vel have valgt et dystopia med et storstilet kinesisk forsøg på at infiltrere de vestlige samfund med kinesiske værdier og konfucianisme (de er i gang med at sponsorere sig til indflydelse på europæiske og danske universiteter) eller amerikanske infiltrationer via kapitalistiske kræfter, CIA og tænketanke, der vil underminere velfærdsstaten med neoliberale værdier og en dyrkelse af de (såkaldt) frie markeds kræfter.

Men hey, det er jo netop det, der er sket i de forløbne årtier! Pointen er, at europæerne ikke ved, hvem de er kulturelt, netop fordi de – det vil sige vi - har forladt og svigtet Europas historiske kulturelle værdier. I det spil er det muslimske forsøg på at mænge sig og købe sig til indflydelse i den europæiske politik, kultur og samfund blot en helt almindelig dag på kontoret.

Mere præcist så er Europa i årtier - hvis ikke længere - blevet så infiltreret af neoliberale ideer og værdier, at Europa har mistet sine kulturelle rødder, sin sociale 'sammenhængskraft' og er blevet helt gement kynisk og til fals for alt, blot der er "penge i skidtet". Det stolte socialistiske, republikanske og liberale europæiske tankegods med værdier som frihed, lighed og broderskab er totalt undermineret af penge, magt og prestige. Både i basis og overbygning, som Marx ville formulere det.

'Liberté, égalité, fraternité' - oversat til 'frihed, lighed, broderskab' finder ikke sted i 'Underkastelse'. Borgerne i romanen har ikke længere mulighed for at appellere til samfundets elite med klassiske værdier. Kilde: Scanpix.

Toppen i samfundet, de såkaldte 'eliter', er afskåret fra kontakten med resten af samfundet og det i en grad, så de ikke engang er bevidst om det og i øvrigt heller ikke interesseret i at vide det. Resten af samfundet er klar over problemet. Men hvad hjælper det? Samfundets borgere er netop magtesløse og har end ikke længere mulighed for at appellere til politikerne med de klassiske værdier om frihed, lighed og broderskab.

Konkurrencestaten som den totale underkastelse

"Den opgave som Ben Abbas her havde for øje, og som han mente ville være en 'forstyrrelse af den rette orden' at overlade til et for højt niveau, var intet andet end den sociale solidaritet" (s. 200).

I Danmark har vi oplevet en underkastelse over for markedet i den tidligere socialdemokratiske, Corydon'ske omfavelse af "konkurrencestaten". Lige så konsistent i forhold til Houellebecq's analyse har vi set den akademiske verden underkaste sig den politiske underkastelse, omfavne og legitimere den som en rationel nødvendighed. Fx i Ove Kaj Petersens skrifter om konkurrencestaten.

Daværende finansminister Bjarne Corydon har tidligere meldt ud, at konkurrencestaten er den nye velfærdsstat. En underkastelse af markedet, hvis man skal følge Houellebecqs tankegang. Kilde: Scanpix.

Pierre Bourdieu afslørede allerede i 1990'erne, at socialister og socialdemokrater i Europa reelt var værre end højrefløjten, fordi disse partier gennemførte neoliberal politik under dække af socialistisk og socialdemokratisk retorik. Befolkningerne i Europa er holdt for nar og bedraget i årtier. Kun bedrag og blind loyalitet kan forklare, hvorfor Socialdemokratiet stadig har opbakning i Danmark.

Alle ved det. Politikerne har vist og bevist det til uendelighed. Og universitetets intelligentsia har underkastet sig og på dybt tilfredsstillende, fyldestgørende vis godtgjort det på både historisk og sociologisk grund: Konkurrencestaten er en nødvendighed, vort eneste håb og fremtid. Der er intet alternativ. Margaret Thatcher havde ret.

Nu har Houellebecq ret. Og Houellebecq er langt mere intelligent end Thatcher, når han udstiller, at Thatcher reelt blot plæderede for en total pinagtig underkastelse. Kampen for idealer, lighed og retfærdighed, socialt engagement og solidaritet med de fattige og socialt udsatte udråbte hun som en stor fejl. Som et par udslidte, beskidte, grimme og gamle sko uden værdi. Det er den virkelige fejl!

Ifølge Michel Houellebecq argumenterede Margaret Thatcher for en pinagtig underkastelse. kampen for blandt andet socialt udsatte udråbte hun som en stor fejl. Kilde: Scanpix.

Den fejl er nu så massiv, at hvis man forsøger at appellere til politikere om social lighed og solidaritet, så trækker de i bedste fald på skuldrene, hvis de ikke griner en lige op i ansigtet. Houellebecq viser, at vi har et problem med eliten i Europa. Samfundets øverste kredse har underkastet sig markedet, og de hverken aner eller interesserer sig for, hvordan livet leves og ser ud længere nede i samfundet.

I romanen er den nye muslimske regering (heller) ikke interesseret i solidaritet og socialpolitik, så de skærer 85% af de sociale udgifter. En usædvanlig barsk, men for så vidt almindelig asocial nedskæringspolitik i det neoliberale Europa. Romanens nykårede muslimske præsident, Ben Abbas, ville formentlig ikke være så langt fra Corydon eller Thatcher på andre økonomiske områder.

Den intellektuelle underkastelse

'Jeg føler mig lidt som en rotte der forlader det synkende skib'.
"Rotter er intelligente pattedyr", svarede han roligt næsten som om han morede sig. "De vil højst sandsynligt overleve mennesket; deres sociale system er under alle omstændigheder langt mere solidt".
"Semestret er ikke helt forbi; jeg har stadig to ugers undervisning".
"Ja, det!" Denne gang smilede han... (s. 84)

Den samfundsmæssige infiltration af kapitalismens markeds- og pengeværdier finder sted på alle niveauer og i alle samfundets institutioner, selv de normalt mest prestigebårne sofistikerede såsom kunst og videnskab. Neoliberalismens ideal om en stadig svagere stat indebærer, at politikerne i stigende grad udhuler de samfundsmæssige investeringer for at give plads til massive skattelettelser til de private, rige og de store nationale og multinationale selskaber.

Man flytter simpelthen rent ideologisk arbejdspladser fra samfundet og det kollektive gode til arbejdspladser, der gavner virksomhedernes profit og magt i samfundet. Og det gøres aktivt og med smil af selv de mest retorisk 'sociale, socialistiske og socialdemokratiske' partier overalt i Europa.

Den europæiske politik underminerer systematisk forskningens og kunstarternes frihed, da man skærer i den statsfinansierede basis og

i stigende grad overlader det til private sponsorer at finansiere deres arbejde. Men da markedet er gud, handler det om, hvad der kan betale sig.

De rigeste og magtfulde mennesker får stadig mere kontrol med samfundets oplysning, videns- og kunstproduktion. Pierre Bourdieu forklarede allerede for snart 20 år siden, at kunstnere ofte havde større frihed og autonomi under fyrsterne, end de har i dag.

Universiteternes forskning er til salg for højestbydende, også i Danmark, hvor daværende forskningsminister Helge Sander for mange år siden erklærede mantraet 'fra tanke til faktura'. Det betyder ikke meget, at ideen er så skidt, at samfundets hele økonomi taber på den. Ideologien er vigtigere end fornuft. Ligesom kritisk samfundstænkning må dø. Private investorer har ingen interesse i en forskning, der let ville få øje på det udemokratiske og uetiske i den herskende samfundsmode.

Tidligere forskningsminister Helge Sander meldte ud, at forskning i bund og grund var 'fra tanke til faktura'. Kilde: Scanpix.

Politikerne arbejder ikke med kompetente forskere med faglig integritet. I dette univers udsøges folk som Francois uden integritet og realitetssans: "At politik kunne få direkte indflydelse på mit eget liv, blev ved med at forvirre mig og frastødte mig også lidt" (Francois, professor Sorbonne, s. 110).

Politikerne har også kastet skolesystemet under markedets magt og indretter det på den mest konkurrenceagtige måde. Altså det offentlige skolesystem. De private skoler bestemmer i langt højere grad selv og sørger naturligvis for at tilbyde mere fornuftige, gode forhold for elever og lærere.

Politikerne betragter det som en neoliberal nødvendighed (selvom alle er enige om aldrig at nævne det ord). At det indebærer en forudsigelig proces med øget ulighed først i skolen og senere samfundet, fordi folkeskolen i stigende grad undermineres med hensyn til økonomiske ressourcer og ressourcestærke elever og lærere, betyder mindre, da de betragtes som en naturlig udvikling. Og som sædvanlig har politikerne udpeget en flok forskere, der for penge og prestige lystigt overdænger udviklingen på skoleområdet med videnskabelige og læringsteoretiske legtimeringer.

Houellebecqs muslimske politikere er bevidste om betydningen af at kontrollere den intellektuelle dannelse for at kunne styre de fremtidige samfund. De erhverver Sorbonne Universitetet og sætter sig på det franske skolesystem for at kontrollere krav til lærere og pensum. Ligesom OECD, PISA og erhvervslivet har sat sig på folkeskolen for at kontrollere dannelse og læring ud fra deres ønsker.

Fortælleren i Michel Houellebecqs 'Underkastelse' er professor i litteratur ved Sorbonne Universitet i Paris. Houellebecqs muslimske politikere sætter sig på det franske skolesystem for at kontrollere krav til lærere og pensum. Kilde: Scanpix.

Det kærlighedsløse usolidariske samfund

"Den som har børnene under kontrol, har fremtiden under kontrol, punktum. Det eneste hovedpunkt, det punkt hvor de insisterer på at få deres krav opfyldt, er børnenes uddannelse." (s. 78)

Francois er logisk lige så svag på at give og finde kærlighed, som han er fortabt og ude af stand til at finde mening med sin tilværelse. På sin vis er han som samfundet kun tilfreds med det perfekte, idealiserede og unge. Men i virkeligheden må vi finde kilden til hans eksistentielle problemer i hans barndom, der synes at have været særligt blottet for kærlighed. Francois har ikke oplevet kærlighed i sin barndom, og uden børn i sit liv har han simpelthen ikke (lært) kærlighed til børn og til sig selv.

Francois kan kun sætte lighedstegn mellem kærlighed og perfekt sex med en ung, smuk kvinde. En opfattelse der generaliseres til den mandlige kærlighedsopfattelse. Og da samfundet domineres af maskuline værdier, er udbuddet af kærlighed stærkt reduceret.

Samfundets elite har ingen kærlighed eller solidaritet til andre, til arbejdere, ældre kvinder, børn osv. Børn omtales to gange, lakonisk og som 'møgunger'. I Danmark har Dion Sommer år tilbage konstateret, at manglen på ressourcer i institutionerne, hæmmer børnenes udvikling. Alligevel fortsætter man med at skære. Den asociale og kærlighedsløse blindhed reproducerer en politik, som vil forårsage stadig mere lidelse, hårdhed, meningsløshed og egoisme.

This is a man's world

"Blot ét af hendes blowjobs ville have været tilstrækkeligt til at give en mands liv mening" (s. 35).

Når penge er den absolut vigtigste værdi, og alt er til salg, så bliver den revolutionerende sociologiske konsekvens, at de mest primitive

egoistiske drifter kommer til magt i de sociale mellem menneskelige forhold samt influerer overalt i de sociale og politiske prioriteringer.

Vi lærer om en overraskende lille forskel mellem nutidens europæiske nihilisme og det i handlingen stadig mere påtrængende 'før-moderne' muslimske værdisæt. I begge tilfælde finder vi en teenagelystig egoisme hos voksne mænd, der kun går op i egne behov og løber fra ansvar for andre.

Ligesom Saxo Banks direktør er plottets muslimske ideolog begejstret neodarwinist. I det univers omregnes mennesker kynisk til værdi i penge og status. I bogen handles der først kvinder med penge, senere i den muslimske systematisk kontrollerede version fordeles de til mænd ud fra disses sociale magt og status.

I Houellebecqs univers smelter tingene sammen, når han viser, at en mand som Francois fra toppen af samfundet kan underkaste sig sådan en udvikling, da han forklares, at hans status som professor har en værdi svarende til tre unge smukke og loyale koner i det nye islamiske system.

Det er en mandeverden, der portrætteres i 'Underkastelse', hvor kvinder undertrykkes, så mænd kan tænke perverterede tanker.

I professorens asociale og virkelighedsfjerne hjerne styret af en primitiv kærlighedslyst er der ikke langt fra at tro, at han måske kan købe sig til kærlighed gennem prostitution til at tro, han bliver lykkelig i et arrangeret ægteskab med en ung smuk muslim eller to.

Ideer om lighed også for kvinder er en saga blot. Der lægges op til a man's world, hvor kvinder undertrykkes, så mænd efterhånden kan perverteres til at tænke som digteren Jørgen Leth: "Jeg tager kokkens datter, når jeg vil, fordi det er min ret".

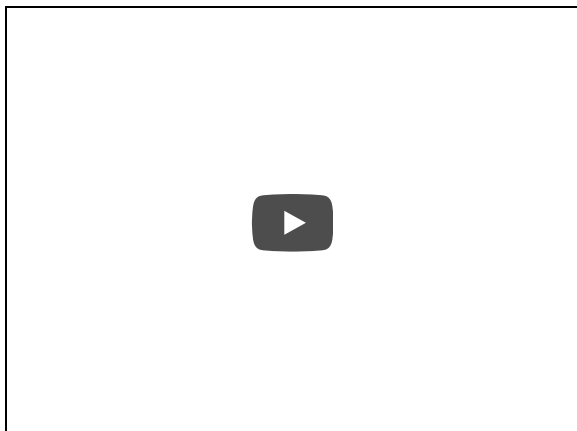
Medier og journalister

"Tv, det er fem minutter til Hitler og fem minutter til jøderne" (Jean-Luc Godard opcit. i Annick Prieur, In-troduktion til Bourdieu, s. 205).

Medierne har en uhyre afgørende, magtfuld rolle i undertrykkelsen af befolkningens viden og bevidsthed. I de fleste lande har man i årtier ladet korporative interesser kontrollere medierne, og resultaterne har ikke svigtet. Det sikrede en korrupt Berlusconi magten i Italien i

årevis. Og rege-ringskandidater fra Thatcher til Blair og Cameron har alle vidst til det afgørende i, i god tid at handle deres politiske valgkampe af med Murdochs medieimperium for at vinde regeringsmagten.

Houellebecq viser, at medier og politikere sammen promoverer journalister, der kan få selv de mest horrible politikere til at fremstå som anstændige og fornuftige. Man kan nævne DR journalist Kim Bildsø Lassens interview af Iraks præsident Mahmoud Ahmadinejad om familie og børn. Bildsø har også optrådt i reklamer for finansieringsselskaber. Og han er vel en af vores mest populære journalister.

Houellebecqs roman forklarer, at medier og politikere sammen finder ud af at promovere de journalister, der bedst formår at få selv de mest horrible politikere til at fremstå fornuftige. Her Kim Bildsø Lassens interview med Iraks præsident Mahmoud Ahmadinejad om blandt andet familie og børn. Kilde: Youtube.

De populære journalister på det politiske område må antages at være udvalgt på den måde. Nyrups kritik af DF som ikke stuerene bliver nu i dette klima omvendt ikke stueren og til grin. I Iakajernes spil for galleriet, hvor 'journalister' med seriøse ansigtsudtryk systematisk får perverse ting til at ligne fornuft. Medierne undertrykke dermed systematisk kritisk oplysning og politisk bevidsthed. Det er anstændigt og nydeligt og så alligevel slet ikke.

I Houellebecqs roman reflekterer Francois over, at den muslimske chefideolog ikke ville have haft så stor succes, hvis de franske journalister blot havde været en anelse nysgerrige med hensyn til de ting, som han skrev i mindre populistiske skrifter. Det samme kan siges om danske journalister.

Men den suverænt vigtigste danske journalist til at 'dække' realiteterne, chefideologen - 'med pomadehår', som Klaus Rifbjerg engang beskrev ham i en mail - er naturligvis Politikens Rune Lykkeberg, der altid leverer dækkende legitimerende analyser. Lykkeberg forklarer gerne, ofte med imponerende henvisninger til verdensberømte tænkere, at alt er anstændigt, demokratisk og fornuftigt. Også da vi gik fra sociale demokratiske værdier til at hylde mindre højtsvævende dyder og idealer.

I Houellebecqs roman reflekterer Francois over, at den muslimske chefideolog ikke ville have haft succes, hvis de franske journalister havde været en anelse nysgerrige. Det samme kan siges om danske journalister herunder ikke mindst Politikens Rune Lykkeberg, der altid er leveringsdygtig i legitimerende analyser af tidens højreorienterede politik. Kilde: Scanpix.

Lykkeberg har også anmeldt romanen Underkastelse (http://politiken.dk/kultur/boger/skonlitteratur_boger/ECE2515166/ny-houellebecq-roman-er-en-gribende-fortaeling/), og hans vurdering af bogen og Houellebecqs forfatterskab er en perle for argumentationen. Helt i romanens ånd så udstiller Lykkeberg, at han som del af den europæiske (journalistiske) 'elite' hverken har forstand på eller værdsætter den europæiske kulturarv. Han betragter den som passé: "Udgangspunktet for Houellebecqs litteratur er, at den vestlige civilisation går under. Ikke fordi den møder stærke modstandere, men fordi den har fuldbyrdet sig selv." Man kan vanskeligt forestille sig en mere grotesk misforståelse af Houellebecq. Men den bekræfter romanens pointe, idet Lykkeberg giver Houellebecq ret uden at opdage det. 'Eliten' er tydeligvis ude af stand til at forstå Europa i dag, selv når de får en bog i hånden, der udstiller problemerne.

Det skønne ved Lykkeberg er ikke alene, at han tillægges evner ud i kritisk tænkning, men at han på samme tid, som han hylder Søren Krarup som en af Danmarkshistoriens største tænkere, tror sig klogere end den franske sociolog Pierre Bourdieu, der kan anses for at være den største sociolog i anden halvdel af det tyvende århundrede.

Den danske groteske virkelighed matcher Houellebecqs fantasi.

RELATEREDE ARTIKLER

Vi må sige, hvad vi vil til muslimerne (/artikler/vestens-reaktion-paa-charlie-hebdo-angrebet) - I debatten om ytringsfrihed siger det politisk korrekte hold igen og igen, at det at håne profeten Muhammed ikke løser ...

Vi bør sige undskyld til muslimerne (/artikler/Vesten-reaktion-paa-Charlie-Hebdo-attentatet-1) - Det er i dag uden tvivl vanskeligt for de fleste at forstå Tøger Seidenfadens undskyldning til muslimerne i sin tid. Sid...

Voldtægten af Europa (/artikler/Kristian-Ditlev-Jensen-Houellebecqs-bog-Underkastelse) - Nu udkommer Michel Houellebecqs roman Underkastelse på dansk. Dens islamiske samfundsscenario er slet ikke science ficti...

Voldtægten af Europa (/artikler/Kristian-Ditlev-Jensen-Houellebecqs-bog-Underkastelse) - Nu udkommer Michel Houellebecqs roman Underkastelse på dansk. Dens islamiske samfundsscenario er slet ikke science ficti...

Økonomerne ødelægger verden (/artikler/Neoliberalismen-undergraver-en-social-og-demokratisk-oekonomi) - Har du lagt mærke til, at økonomerne går forrest i destruktionen af vores samfund? Praktisk talt alle økonomer i dag er ...

Middelklassens overdådige fortrængning (/artikler/Kontanthjælpsloftet-som-udtryk-for-samfundets-fortraengning) - I disse septemberuger vil en masse københavnske familier få at vide, at de fremover ikke vil have råd til at bo, hvor de...

Politisk nostalgi i risikosamfundet (/artikler/Ulrik-Beck-Fukuyama-og-nationalstatens-globale-krise) - Fra Moskva til Istanbul. Fra Christiansborg til Washington - politisk nostalgi er blevet en dominerende og disruptiv kra...

Liberalismens skibbrud (/artikler/Marc-Lillas-The-Shipwreced-Mind) - En af USA's fremtrædende intellektuelle, idéhistorikeren Mark Lilla, har skrevet et ufrivilligt eksempel på den amerikan...

Macron eller Le Pen? (/artikler/Fransk-praesidentvalg-emanuelle-macron-marine-le-pen-strategi-valg-frankrig-) - For de to franske præsidentkandidater er de sidste dage før det franske valg en strategisk linedans mellem at være oprør...

Regeringen: Du skal tro på overnaturlige magter (/artikler/Staten-og-kirken-er-stadig-gift) - Skal du vie nogen, skal du tro på overnaturlige magter. Det er det mærkværdige budskab, som Folketinget lægger op til me...

Vær realistisk - kræv det umulige (/artikler/50-aars-jubilaum-for-maj-68-oproeret-) - 68 var et opgør med de etablerede autoriteter: fra fædre og lærere til arbejdsgivere og politikere. Men det var også et ...

Giv din stemme

4,4/5

83 stemmer

KOMMENTARER

0 kommentarer

Sortér efter

Tilføj en kommentar ...

[Plugin til Facebook-kommentarer](#)

UDVALGTE JOB (/KOMMUNIKATION-JOB)

Cybot (/kommunikation-

(/kommunikation-